

هیلع موصعم توافت مدع رد مدرم اب مالسلا ملع رد دنوادخ کرد یهلاحتسا یلوصح

تروص نیا هب مالسلا مهیلع نی موصعم دوخ اما تسا یداع یاهناسنا دروم رد نایب نیا: درگاش
؟دن تسین ای دن تسه

یلوصح کرد عانتما رد، دن ربیم راک هب ار عانتما، لاعتم یدخ تاذ یارب هک یلک روطه ب: داتسا
مالسلا هیلع اضر ماما مرظن هب. تسه دراوم زا یلیخ اقاقتا. تسین ماما ریغ و ماما نیب ی توافت
وا ناوتیم ای؟ تسا روطچ دنوادخ اقا هک درک ضرع ترضح هب یوار. دندوب مالسلا هیلع قداص ماما ای
و میتشادرب رس کاخ ملع زا و میتشاد عقوت ام هک ییاهزیچ نیا یه مه، مالسلا هیلع ترضح؟ دیدار
، بُخ: تفگ. دندرک یفن ار ... و مینک ادیپ ار وا یاج و مینیبب دنوادخ ات میدوب روشم رعاشم اب
وا نم رگا! دنامن یزیچ! دنامن ییادخ رگید سپ، [دشاب تسرد] دیوگیم امش هک تسا ییاهنیا رگا
هلمچ کی مالسلا هیلع ترضح! دنامین یزیچ تروص نیا رد، مریگب ار وا غارس مناوتن و مینیبب ار
هنا اندقتعا هرن مل اذا نحن و، هترکنا هرت مل اذا تنأ: دندومرف. دندهیم باوج ار ییابیز یلیخی
یتقو اما. تسین دنوادخ الصا ییوگیم، مینیببیمن ار وا هک وت: دنیوگیم!؟ تسا توافت ردقچ. «هلا
هک مینیبب ار وا رگا. مینیبب ار وا هک تسا ینامه، تسا ادخ هک ییادخ: مینیوگیم، میدیدن ار وا ام
! تسه عایصوا و ایبنا یارب تینالقع توافت ردقچ. تسین ادخ

اقای رطـ قُلْ لِّلَّهِ الْغَنِّ تَمْ لَوَ: تسه مالسلا هیلع داجس ماما تاجانم ردّالثم. تسا نیمه مه اجنیا رد

دنوادخ دوشیمن هک تسا روطچ هک دنمه فیم ماما ینعی. [1] «کتفرعم نَعْرِجْ لِبَابِ الْا، کتفرعم ّالا
:دندومرف مه مالسلا هیلع ترضح. میتسه زجاج هزادنا نیمه ام. تخانش یلوصح ملع هب ار لاعتم
نهذا اما! دشن دیوگیم و ددرگیمرب هتسکش رب و نالان و هتسخ مادم اما دورب ات دریگیم رپ مادم
هک تسا یروطچ تسا حضاو وا یارب نوچ؛ اچ. دریگیمن رپ مالسلا هیلع موصعم ماما فیرش
، دوشیمن.

لالدتسا شور اما، دوش هشقانم اهنآ رد دوب نکمم ولو. دوب یمکح بتک رد مه تالالدتسا یخرب
دوب هموطنم تمکح لیوا نامه. دینک نهذا ار نیع دیه اوخب امش رگاالثم: دنتفگیم. دوب بوخ
کرد، تسا نیع هک یثیح نامه زا ار یجراخ نیع مه اوخیم دیتفگیم هک دوب نیا؟ دوب هچ لالدتسا
نامه زا ار نیع: دیوگیم امش. دروخیمن فده هب هک تسا یگنس شدوخ، دینک تقد رگا، بُخ؛ منک
یگنشق لالدتسا. دوشیمن نیا. تسا نهذا هک یثیح نآ زا منک نهذا مه اوخیم، تسا نیع هک یثیح

تسا یروط اضف تخیرا لصا هکنیا؟ دینکیم کرد ار یزیچ هچ دیراد اجنیا رد. دوب راک لیوا نامه. دوب، بُوخ، دوشیم یلو، متسه زجاج نم هکنیا هن. تسین نم زجع سپ. تسین یلوصح کرد لباق هک تیاهنی موصعم ماما تردق. دنراد تردق یلیخ هک موصعم ماما، بُوخ. دنک کرد هک نکب ادیپ ار یسک کرد ار وا باب نیا زا دناوتیمن مه موصعم ماما نه هک تسا یروط لاعتم یادخ تاذ کرد تخیرا اما، تسا. «!؟ کبَر تیار له»: تفگ. دندز بیهن بلعذ هب مالسلال هیلع ترضح؛ ارچ، وا تاذ یهدهاشم اما. دنک

!؟ دوشیم نیا رگم، بُوخ. [2] «هرا مل ابر دبعا تنك ام بلعذ اي كلويو»: دندومرف مالسلال هیلع ترضح مالسلال هیلع ترضح هرابود. تسا یندشن هک تفر یزیچ نآ غارس. «؟هتیار فیک»: تفگ وا اذل، راصبألا هدهاشمب نويعلال هرت مل!؟ دید ار وا ناوتن هک یوریم ییاضف رد ارچ؛ «كلويو»: دندومرف شدوخ اب بسانتم نیا. دوشیم هدی نامیا قئاقح هب دنوادخ؛ «ناميإلا قئاقح ببولقلا هتأر نكلو تسا.

یقرف هک تسا یروط ثحب تخیر، دنیامرفیم یهن «ناهذا» زا مالسلال هیلع ترضح هکنیا نیاربانب ملع هب ار لاعتم دنوادخ شدوخ یاوق اب دهاوخب، دشاب یسدق ولو سفن کی یهوق رگا دنکیمن دابِعْ أَلْإِ، نُوفَصَيْ أَمْعَ لَلْأَنَاحُ بُسْ»: دناهومرف هک ییاملع نآ اذل و تسا لاحم زاب، دروایب یلوصح

ار تاقولخم ناهذا هک یفصو ره زا دنوادخ ینعی؟ تسا انعم هچ هب «الا» نیا، [3] «نَيَصْلُخُمُ لَلْأَلْإِ» هچ و دننکب فصوص هچ ینعی. ... اهنآ فیصوت هک، دنوادخ صلخم دابع الا، تسا هزنم، دنکیم زجاج. دنهدیم صیخشث ار اههزوح. دننکیم راک هچ دنراد دنمهفیم، تسه هک هچ ره، دننکب تافص یفن یهمه زا. تسا اج هب هک فیصوت و تسا تفرعم هک یتافصلا یفن، دنیبیم هک ینامیالا قئاقح. تسا نیا هب، صلخم دابع نآ لامک. دنروایم رد رس اهنیا

؟دننک فیصوت دناوتیمن هک دناهدیمهف نیصلخم ینعی: درگاش

ی.لوصح فیصوت: داتسا

نیرهاطلال نیبیطلال هلا و دمحم یلع للال یلص و نیملاعلااا بر لالدمحللا و

نیرفاعلا تاجانم. [1]

۳۰۸ ص ۱، ج ۱، دیحوتلا، قودص خیش. [2]

۱۶۰ و ۱۵۹ تا، تافاص هروس. [3]